

ת"פ 10251/07 - מדינת ישראל נגד פלוני - בעצמו

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בבאר שבע

06 אוקטובר 2022

ת"פ 10251-07 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

לפני כבוד השופט שרון ריבלין-אחאי
המאשימה
מדינת ישראל
עו"ז ב"כ עו"ד רוזן אדרי

נגד
פלוני - בעצמו
עו"ז ב"כ עו"ד אורן דיני
הנאשם

הכרעת דין - נוסח מותר לפרסום

כתב האישום

בנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של חזקת נשק שלא כדין עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 26.06.2022, בסמוך לשעה 11:00 החזיק הנאשם בארון עליו בחדר האמבטיה, בביתו ... (להלן: "הבית"), באקדח תופי SMITH & WESSON סמסטרו 95K4384 (להלן: "האקדח") עטוף בשקית אשפה בצבע שחור.

המענה לכתב האישום

ביום 21.07.2022 מסר הנאשם מפי ב"כ מענה לכתב האישום.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. נטען כי הנשק נמצא אצל הנאשם במסגרת חיפוש שנערך בבתו בעניין שאינו נוגע לכתב אישום זה. הנאשם טען כי מצא شكית שחורה בחורשה ..., הבחן כי יש בתוכה חycz' דמי אקדח, ומוביל לפתח את השקית, לפקח אותה עמו לביתו, וזאת מתוך כוונה להחזיר את הנשק למשתרעה, אך לא עשה כן שkan פחד.

טענתו המרכזית של הנאשם היא כי אין מדובר בנשק כהגדרתו בחוק, וכי העבירה המתואימה הינה חזקת חלקו נשק

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

לפי סעיף 144 סיפה לחוק העונשין.

לדברי ב"כ הנאשם, יש בידו חוו"ד המלמדת כי הנشك הושבת על ידי המשטרה בשנת 2007 וכעת אין המאשימה יכולה לטעון כי מדובר בנشك.

כמו כן ציין כי כאשר נפתחה וنبדקה השκית בה נמצא הנشك לא נמצא DNA של הנאשם, והדבר מחזק את גרסתו.

יריעת המחלוקת

כאמור, בין הצדדים אין מחלוקת כי במסגרת חיפוש בביתו של הנאשם, נמצא האקדח המתואר בכתב האישום, כשהוא לא תקין - ללא נוקר. הצדדים חולקים ביניהם בשאלת האם החזקת האקדח כמתואר בכתב האישום עולה כדי החזקת נشك לפי סעיף 144 (א) רישא לחוק העונשין.

בפרשת התביעה הוגש תיק החקירה כלו בהסכמה. המוצגים סומנו **ת/1-ת/29** בהתאם.

כמו כן העיד עד תביעה 14 רפ"ק ליאNEL בוכובזה זאת בהמשך להגשת חוות דעתו - **ת/25**.

במסגרת פרשת ההגנה הוגשה אמרת הנאשם במשטרה חלף חקירה ראשית והוא נחקר בחקירה נגדית, - **ת/11**, וכן הוגש אישור השבתת נشك מטעם משרד הפנים מיום 05/07/2007 וסומן **ט/1**.

חומר החקירה שהוגש בהסכמה אף כולל תעודה חתומה על ידי פקד משטרת ישראל, לפי סעיף 144 לחוק העונשין, לפיה האקדח עונה להגדרת "נشك". (**ת/13**).

עדות המומחה

רפ"ק ליאNEL בוכובזה מסר עדותו ביום, 31.08.2022, זאת בהמשך כאמור בחוות דעתו.

להלן האמור בחוות הדעת (ההדגשות במקור):

"בתאריך 28/06/2022 התקבלו ממשרד מוצגים של מז"פ המוצגים הבאים: סידורי: (3727)

שkeit פלסטיק משטרתית מאובטחת שמספרה: 10654166 סגורה, מסומנת במדבקת משרד המוצגים של מז"פ זב/ 80-22/76392 תחנת באר שבע נגב מס"ד מוצג 2172731 "י, סומנה לב/אר-1, ובתוכו :

כלי נשקי: אקדח תופי Smith & Wesson, תוצרת ארצות הברית, מודל , 4-19 קליבר 357 Magnum, מספר סידורי 95K4387 (ישנו מספר סידורי נוסף 70244).

בדיקות וממצאים:

אי תקינות: אקדח תופי Smith & Wesson מספר סידורי 95K4387 **אינו תקין** - חסר נוקר כף שלא ניתן לבצע עימיו ירי במצב בו התקבל.

הערות:

1. פרטי הבדיקות והתצלומים בתיק מז"פ ב/ 80-22/76392

2. המוצגים נארזו בשkeit פלסטיק משטרתית מאובטחת שמספרה: 81042326 השkeit נסגרה והועברה למשרד המוצגים של מז"פ.

במסגרת עדותו ציין העד כי הוא משתמש כקצין מעבדה ותחום מומחיותו הוא זהוי והשוואה של כלי נשקי ותחמושת ושהזרו מספר מוחוק של כלי נשקי.

בחקירה הראשית נתבקש העד לתאר את שלבי פעולותיו מרגע שקיבל את המוצג לבחינתו ומה היו מסקנותיו והשיב: "כמו שרשום בחווות דעתך, דף 2, המוצגים בבדיקה, אלו מקבלים מוצגים משרד המוצגים, מקבלים שkeit, מסמנים את השkeit ואז אנו פותחים את השkeit ובפנים מגלים את המוצג. המוצג בתיק זהה היה לי כלי נשקי, אקדח תופי, של חברת HESSEN & SMITH, תוצרת ארצות הברית, מספר סידורי 95K4387, בנוסף יש לו מספר סידורי נוסף, כאמור בחווות דעתך. אני בודק שהאקדח לא טען ושכל החלקים והמנגנון נמצא במצב והוא הוא תקין או לא תקין" (פרוטוקול מיום 31.08.2022 עמ' 6 ש'17-21).

כאשר נשאל מה הייתה הקביעה ביחס למוצג זה- הפנה לחווות דעתו, והשיב כי האקדח שהתקבל היה אקדח ללא נוקר ועל כן גם רשם בחווות דעתו "אי תקינות", קרי לא ניתן לבצע בו ירי במצב בו התקבל.

העד הופנה לחוו"ד שערך ונשאל למה משמשת תחת הcotteret "כלי נשק"ומי קבע אותה- על כך השיב כי כאשר מקבל מוצג הוא בודק האם מדובר בכלי נשק או כלי אחר. העד הבahir כי כאשר אין מדובר בנשך אז לא מגדרו "כלי נשק" בחוו"ד אלא משתמש במשפט "חפץ דמוני..."

העד נשאל, בהתאם למצב בו התקבל האקדח - כשהלא ניתן לבצע בו ירי, מה ניתן לעשות כדי שנייתן יהיה לבצע ממנו ירי, על כך השיב : "...**ניתן להחליף את הפטיש שם יש את הנוקר, ולשים פטיש** - נוקר חדש ואז **מבצע עמו** ירי, או פשוט לרתק פין מתכתי באזור החסר נוקר ולבסוף כנוקר מאולתר ואז ככל הנראה ניתן יהיה לבצע עמו ירי" וכן הוסיף : "**ניתן להכנס פין מתכתי ולרטק אותו למקום של הנוקר, זה נמצא בחלק של הפטיש**" (שם בעמ' 8 ש' 11-7).

במסגרת עדותו- העד הסביר על סמך הידע המקצועי שלו מהו אקדח תופי וכן בהתאם למוצג שהוגש וסמן **ת/23** (דו"ח מסכם חקירת מ"פ) הסביר מה הם כל חלקי הנשך הנראים בתמונה.

בחקירותו הנגדית אישר העד כי בדרך כלל שימושה אצלו כלי נשך הוא בודק אותו במעבדה באמצעות ירי במטטווח. בהקשר זה נשאל האם במקרה זה יכול היה להחליף את הנוקר בנוקר חלופי ולבדק אם הנשך יורה אצלם במעבדה, על כך השיב : **"יש לי אקדח דומה ברשות המעבדה, יכולתי לפרק את הפטיש מהאקדח שלנו ולשים אותו באקדח הזה ולבצע ירי"** (שם בעמ' 9 ש' 6-7). אך כאשר נשאל מדוע אם כן לא עשה זאת, השיב כי לא היה בכך צורך.

העד נתבקש לאשר כי נוכח העובדה שלא ביצע ניסוי ירי מדובר בעובדות שהוא כמעט מוחלטת (ולא מוחלטת) על אף הגיב: **"יכולתי לבצע ניסוי ירי בתיק זה, על מנת לקבוע אם מדובר בכלי נשך, אלא שאין מתקבל כל שמי קבע שהוא כלי נשך, אני צריך לבצע עמו ירי על מנת לקבוע שהוא כלי נשך"** (שם בש' 13-12).

העד נשאל מדוע אם כן עליהם לבצע את הבדיקות האלה, וכן נשאל האם בכל אקדח שהוא יכול לקבוע כי מדובר בנשך, גם מבלתי לבצע בדיקה באש או אש חיה- והשיב: **"כל אקדח שאינו מזהה אותו כלי נשך, אין לי צורך לבצע ניסוי ירי על מנת לקבוע שהוא כלי נשך. אנו מבצעים ניסוי ירי בכלי שכזה על מנת להשוות את כל הנשך, לתרמילים/קליעים מסוים האירועים הפתוחים, על מנת להשוות את האקדח לאוסף או לקליעים שהתקבלו בתיק... אנו מבצעים ניסוי ירי, בכלי שהוא לא הוגדר ככלי נשך, אלא כחפץ דמוני, על מנת לקבוע אם הוא כלי נשך שמסוגל להמית אדם או לא"** (שם בעמ' 9 ש' 20-16).

בהתיחס בתשובה זו לא ביצע את ניסוי הירי, העד נשאל האם יכול להיות, שיש תקלה נוספת נוספת שלא נתגלתה ולא ניתן לשלוול כגון תקלה בתוף, או קנה עקום - אך כאשר החל למסור תשובה הנוגעת גם לפרטים המופיעים בתיק העבודה

שלו, (אשר לא צורף לתיק), נקטע על ידי ב"כ הנאשם בטענה שמדובר עולה כי קיימת חוו"ד שמוחזקת בידי המשטרה אשר לא הועברה לידי, ועל כן ביקש לחזור בו מהשאלה.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בניסיון "להשתיק" את המומחה לאחר והתשובה עלולה לחבל בקן ההגנה שלו ואף הצעיה לו לעזר את הדיון ולקבל לידי העתק מתיק העובדה, הצעה שאף בית המשפט חזר עליה, אך ב"כ הנאשם בחר להמשיך בדיון ולא לאפשר למומחה להשיב לשאלתו.

עדות הנאשם

הנאשם מסר עדותו בבית המשפט ביום 31.08.2022.

חלף חקירה ראשית הוגשה אמרתו של הנאשם הובלה והצבעה סומנה **ת/11** וכן דוח הובלה והצבעה ודיסק תיעוד הולכה והצבעה, אשר סומנו **ת/27, ת/28**, להלן עיקרי הדברים:

בחקירהו של הנאשם מיום 26.06.2022 מסר כי לפני מספר ימים מצא את האקדח בחורשה ..., בתוך שקית שהונחה ברצפה בין העצים, והניח אותו בארון השירותים בביטו בדיק כפי שמצא אותו. מסר כי אל החורשה הגיע מאוחר וחיפש אחר כסף שאבד לו. עוד מסר כי לא ידע אם האקדח אמיתי ולא בדק זאת. טען כי רצה להגיע למשטרה ולמסור להם את הנשק אך לא עשה זאת. כאשר נשאל מדוע השיב כי רק ביום שלפני התפיסה חשב על זה, וכלל לא ידע אם מדובר באקדח אויר או לא. עוד מסר כי איש מבני משפחתו לא ראה את האקדח ולא ידע על הימצאו. משהוזגה לו תמונה של האקדח שנתפס השיב "אני לא ראיתי את האקדח, אני רק מהצורה שבשקיית הבנתי שזה אקדח וגם המשקל".

כן מסר כי לא נגע באקדח אלא רק בשקית.

מצפה בדיסק הובלה והצבעה עולה כי הנאשם הוביל את החוקרים אל סימטה, שם הציב על חומה, ועל העשبية הגבואה הצמודה לחומה כל המקום בו מצא את השקית. הוא הוסיף כי נסע באופןיו בדרך ל... כאשר הבחן כי נפל לו שטר של 50 ל. הוא חיפש את השטר וכך מצא את השקית והבחן בצורה של אקדח, ולקח את השקית לבתו. הוא חזר ומסר כי התקoon לדוח למשטרה אך פחד "לא יודע ממה".

בחקירהו נגדית בבית המשפט, אישר הנאשם כי עבר לחקירהנו נועץ בסגנון. לשאלת ב"כ המאשימה מסר כי מקום מציאת האקדח נמצא כעשרים דקות הליכה מביתו, כ-10 דקות בנסיעה באופניים. עוד השיב כי מדובר בחורשה שהרבה אנשים יוצאים ונכנסים ממנה, ברגל וברכב. לדבריו, נסע בלבד על באופןו בדרך לפגוש חבר למשחק סנוקר ...

עמוד 5

משתבחק להסביר כיצד הגיע למקום מצאת האקדח מסר: "כשאני בדרך נסעת עם האופניים נפל הכסף, ואין לי כסף לסנוקר, אז חזרתי אחורה לחפש את הכסף לאט לאט, וזה התחלתי לחפש, (עשה סימן חיפוש עם היד וממצאי את האקדח בשקית שחורה" (עמ' 12 לפרטוקול בשורות 9-7).

עוד השיב כי אינו זוכר את התאריך המדויק, וכי היה זה בשעות הערב. מישןאל לפרטים מדויקים יותר מסר כי היה זה ביום רביעי או חמישי, ובשעה חמיש, שש, או שבע, הוא אינו זוכר בדיאלקט, וכי הנשק נמצא בביתו ביום ראשון שלמחריו. מישןאל כיצד הרגש שנפל לו הכסף השיב: "כשאני בדרך ... באופניים אני מוציא את הטלפון הרגשתי שאין כסף, רציתי להתקשר לחבר. ואז עצרתי וחזרתי אחורה עם האופניים". (שם בשורות 30-29). מישןאל מי החבר עמו היה אמר ליהיפגש מסר את שמו והוסיף כי לאחר מצאת השקית "סינ", את חברו ולבסוף לא נפגש עמו.

מישןאל מודיע חשב לחפש את הכסף באזור שבין העצים לחומה השיב: "כי באותו יום הייתה רוח וחוותי שהשתר עף בין העצים לחומה" (עמ' 13 לפרטוקול בשורה 18). מישןאל אם שם מצא את האקדח השיב: "את השקית עם האקדח .. השקית שרואים צורה של אקדח, לא ידעת אם זה אמיתי או לא אמיתי, תקין לא תקין" (שם בשורות 20-21).

מישןאל מודיע החליט ללקחת את השקית לביתו, השיב כי אינו יודע, וכי מישןאל מודיע לא חשב להתקשר למשטרה, מסר כי חשב אולי "פחדתי ממשו, לא יודע ממה" (עמ' 14 לפרטוקול בשורה 5).

בהמשך השיב כי אינו לוקח הביתה כל דבר שהוא מצוי על הרצפה, ומישןאל שוב מודיע לקח את השקית ובה החפש בצוות האקדח השיב: "פשוט התחשק לי ללקחת אותו, שמתि אותו אצל/aron פחדתי להתקשר למשטרה בהתחלה וביום שהם באו כשהייתי ישן, חשבתי להתקשר" (שם בשורות 28-27). ב峋 המשך הסביר כי המחשבה להתקשר למשטרה עלתה אצלו לפני לפני שホールץ לפניו לשון בסביבות חצות, והוא התעורר בבוקר לחיפוש שנערך בביתו. לדבריו לא רצה להתקשר למשטרה בלילה כדי לא להבהיר את הוריו.

הנאשם עמד על כרך כי לא פתח את השקית ולא ראה מה יש בתוכה.

הנאשם אישר כי השקית עם האקדח נתפסה בחדר השירותים,/aron מעל הדלת, ומסר כי שם הניח אותה, וזאת ממשום שלא רצה שאף אחד יידע על מקום הממצא.

מישןאל מודיע, השיב: "כי דברים שקשורים אליו אני מוצא, למה אחרים ידעו עליהם" (עמ' 15 לפרטוקול בשורה 32).

במה ששאל כיצד חשב כי מדובר ברובה אוויר, שהרי תיאר במשטרה כי ראה שלחף בשקית צורה ומשקל של אקדח, השיב כי גם רובת airsoft יכול להיות כבד. לשאלת ב"כ המאשימה השיב כי למיטב ידיעתו מותר להחזיק אקדח אוויר בבית, אך לא מחוץ לבית.

משנשאל שוב מודיע החביא את השקית, ולא רצה איש ידע עליה חזר ואמר "אמרתי לך שרציתי להתקשר למשטרה, פחדתי ממש מהו שלא יודע מהו וזהו." (עמוד 17 לפוטווקול בשורה 1). גם בהמשך חזר ואמר : "לא שלא רציתי, פחדתי ממש מהו לא יודע מהו. אני מכיר מישמי שהלכה לזרוק זבל ומוצא אקדח בגרב ליד פח הזבל" (שם בשורות 4-5).

לשאלות הנוגעות לעובדה, כי בשחזר הוסיף פרטים שלא מסר בחקירותו, השיב כי החקירה הייתה קצרה ולא נשאל בה שאלות מפורטות, ואילו במהלך השחזר הוסיף פרטים ככל שנשאל.

אישור השבtha (ט/1)

מטעם ההגנה הוגש מסמך מטעם משרד הפנים - חיפה - המנהל לשירותי חירום ולתפקידים מיוחדים חוק כל' הייריה התש"ט 1949, חתום על ידי רע"ן כל' הייריה ותפקידים מיוחדים במחוז חיפה, הנושא תאריך 05/06/2007 והממנו אל מר ... מ... המסמך נושא את הכותרת "אישור השבtha" ובו נכתב:

"בהתמך על אישור השבtha הריני מאשרת כי כל' הייריה - אקדח/ סוג הכליל: תוצרת סמית' אנד ווטסון, מספר סידורי K438795 קליבר 357MAG ישמש כמצרית בלבד. נשק זה אינו מחייב החזקתו ברישוין ומספר זה ישמש אסמכתא למתן הנשק למצירת".

עדות הגברת ... במשטרה(ת/21)

עדותה של הגב' ... נגבה על ידי המשטרה ביום 10.07.2022.

בעדותה מסרה כי ביום 08.10.2009 באוחר השעה 18:00 היא ובעלہ יצאו יחד לסידורים. לדבריה, טרם יציאתם מהבית סגרה הכלול. כשחזרו בסביבות השעה 22:15 נכנסו הביתה, וכשנכנסו לחדר השינה שלהם ראו שיש שם "בלאגן" ואו אז הבינו שפרצו לביהם.

כאשר נשאלת מה נגנב באותה פריצה- השיבה כי נגנבו שעונים, תכשיטים, מצלמה, סכום כסף וכן אקדח ששיך לבעלہ, מסרה את סוג האקדח ואת מספרו הסידורי. עוד ציינה כי האקדח מושבת מחודש يول' 2007.

עמוד 7

טענות הצדדים

המואשימה סבורה כי אשם הנאשם הוכחה למעלה מכל ספק סביר.

לטענה, המומחה מטעמה ענה על שאלות ההגנה, אשר בהתנהלותה נראה כי אין ברכזונה להגעה לחקר האמת. ההגנה קטעה את דברי המומחה כאשר תשובתו לא תامة את קו ההגנה. כמו כן בחר ב"כ הנאשם שלא לפעול לקבל את תיק העובדה של המומחה, אשר קיומו היה ידוע לו מבוגד ומצוין בחוות הדעת, ואף כאשר ניתנה לו האפשרות לעצור את הדיון לשם כך, סרב.

עוד צינה המואשימה כי בדיון המענה מסר ב"כ הנאשם כי בכוונתו להביא חוו"ד מומחה נגדית- דבר אשר לא נעשה ועל כן אל לו לטעון טענות בעניין זה וחלופין כל טענה למחדל תבואה לפתחה של ההגנה בלבד.

עוד טענה המואשימה כי עיון בתיק המוצגים מלמד על מיקומו ונראותו של האקדמי אותו החזיק הנאשם. הנאשם לעמודה זאת, מסר גרסה אשר התפתחה במהלך חקירות התקיק ובעת חקירתו הנגדית על דוכן העדים. הנאשם מסר תשובות מתחמקות ולא ענה לשאלות עליה נשאל ולטענת המואשימה, גרסתו אינה משתלבת עם ניסיון החיים והscalar הישר. לשיטה עצם העובדה שהנאשם בחר להסlik את האקדמי מלמדת על שסביר הנאשם כי מדובר בכלி נשק שיש בכוונו להמית אדם.

המואשימה הפנתה להגדרת "נשך" בחוק העונשין, הרחיבה אודות עבירות ההחזקקה וטענה כי יסודות העברה התמלאו. היסוד הפיזי התמלא מאחר והاקדמי נמצא בביתו של הנאשם במקום אשר היה ידוע רק לו ובעת תפיסתו גם הודה הנאשם בפני השוטרים כי הנשך שלו. המואשימה הפנתה לדוחות פעולה של השוטרים שנכחו בחיפוש, לדוח המעצר וכן לחקירה הנאשם.

אשר ליסוד הנפשי טענה המואשימה כי הנאשם מסר בעדותו שהבין כי מדובר באקדמי שעלה שרה את צורתו ומשקלו של האקדמי. בהמשך טען כי לא ידע האם האקדמי תקין או שאולי מדובר באקדמי אויר. עם זאת, כך נטען, תשובותיו המתחמקות לאורך החקירה כמו גם המקום בו הוסלק הנשך מלמדים על ידיעה בדבר טיבו של החפץ בו החזיק ולכל הפחות על עצמת עניינים ביחס לטיבו של החפץ. עוד נטען, כי אף אם סבר הנאשם כי מדובר באקדמי אויר, הרי שעל פי חוק כל' היריה, תש"ט-1949 למדים כי גם החזקה של אקדמי אויר ללא רישון הנה ומכל מקום אי ידיעת הדיון בעניין אינה יכולה לפטור אותו מasmaה.

אשר לטענת הנאשם כי נשך לא תקין אינם כל' נשך- הפנתה המואשימה להוראות סעיף 144(ג)(1) לחוק העונשין,

הקבע כי: "אחת היא אם בעת שנעבירה העבירה היה הנشك תקין לשימוש או לא". המאשימה טענה כי כאמור, המומחה העיד על שבדק את מנגנון הנشك וקבע כי מדובר באქדח חסר נוקר, ולמעט חלק זה האქדח והמנגןון תקינים. עוד הדגישה כי אמ衲ם לא ניתן היה לבצע ירי בנشك במצב בו התקבל, אך מעדות המומחה עולה כי ניתן לה施展 האქדח באמצעות חיבור פין מתכת או באמצעות החלפת חלק של הפטיש אשר אליו מחובר הנוקר. עוד צינה המאשימה כי מתשובה המומחה ניתן להבין באופן שאינו משתמש לשני פנים כי עצם החוסר בנוקר אינו משנה את הגדרת האქדח ככלי נשק.

ה_mAשימה הפנתה גם לספרות- דבריו של המלמד י.קדמי בספרו "על הדין בפליליים", חלק רביעי מהדורה תשס"ז-2006 עמ' 1957-1958: אשר קובע כי מהגדירה בחוק, עולה כי נשק צריך להיות כלי שסוגל לירוט. קרי יכול או בהתאם לכך שיכול לירוט תחמושת (כדורים, פגעים, קליעים וכו') אשר בכוחם להמית. משמע נשק הוא כלי שסוגל (בלשון עבר) לירוט תחמושת. כלומר די בכך שסוגל לכך בעבר ואין זה משנה אם בעת ביצוע העבירה כבר לא היה במצב תקין ואין מוגבל לירוט תחמושת שבכוונה להרוג.

ה_mAשימה צינה כי המילה "סוגל" הוכנסה להגדרת הנشك במסגרת תיקון 112 וכי: "הרציונל העומד בסיס תיקון זה לחוק העונשין הימן הצורך במתן הגדרה רחבה אשר מועדה להגשים את התכלויות של איסור נשאה והחזקקה של כלי פוגעני שיכול להיות אף קטלני ונפסק בעניין זה בע"פ 9511/01 קובקב נ' מ"י (מיום 22.01.2002), על הקפקת המחוקק להתייחס לכלי שסוגל לירוט או לפלוט חומר" אומנם האמור שם התייחס לבקבוק תבערה, אולם הדברים רלוונטיים לעניינו".

ענ"פ 21-09-6324 מ"י נ' פלוני (קטין), אשר צורף לסתכמה.

ה_mAשימה הפנתה גם **לעפ"ג 41707-03-22 מ"י נ' אחמד ابو טראש** (מיום 22.06.2022) שם הוודה הנאשם כי החזיק בתוך שיח בחורשה ליד פזרת ابو טראש אქדח חצי אוטומטי מסווג ברטה ללא פין הדק ועוצר המחליק כשהוא עטוף בבד. הערעור נסוב על קולת העונש, בית משפט ציין שם בסעיף 16 כי **"העובדת שהאქדח שהמשיב החזיק לא היה תקין, איננה משנה מהגדירת האქדח כנסק... הנטען של אי תקינות הנشك יכול להשפיע על הגדרת חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ועל הערכת הנזק שיכל להיגרם מביצוע העבירה יוכל להיות לו משקל מסוים בקביעת מתחם עונש ההולם"**.

באשר לטענת ההגנה מן הצדק לאור "מסמן ההשבתה" טענה, כי בכל מקרה אין חשיבות לטענה זו שעיה שהנאשם עצמו העיד כי ככל לא היה מודע לעובדה שהנشك נעדר נוקר, ומכל מקום, כי כפי שעולה מעדות המומחה ומסיקומי המאשימה, הליך ההשבתה אינו בלתי הפיך וניתן לפעול כדי להشمיש את האქדח, ועל כן הוצאת הנוקר אינה גורעת

מהגדרת האקדח כלិ נשך.

טענות ב"כ הנאשם

הנאשם סיכם טענותיו בעל פה ביום 15.09.2022.

ב"כ הנאשם טען כי יש לזכות את הנאשם, הן בשל טענת הגנה מן הצדק, והן בשל כך שלטעמו לא הוכחו יסודות העבירה של החזקת נשך.

לדברי ב"כ הנאשם העובדות במקורה Dunn ברורות- הנשך החזק ברישון על ידי מר ..., אשר ביום 05/06/05 החליט כי איןנו צריך אותו יותר והוא מבקש להשבתו, (כאמור, אישור השבתה הוגש וסומן **ט/1**). לאחר ההשבתה החזיק בו בביתו עד שבשנת 2009 נפרץ הבית והאקדח נגנבה . 13 שנים לאחר מכן הגיע מגיע לידיו של הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, גרסת הנאשם אמינה מאוד, והוא חזר עליה גם בחקירתו ובמהלך השחזר על ידי משטרת וכן בעדותו בבית המשפט. לשיטתו טענת המאשימה כי מדובר בגורם מתפתחת היא טענה מופרכת והנאשם ענה לשאלות שנשאל, הסביר כשנדרש לעשות כן, וכל מה שאמר בעדותו בבית המשפט, הוא על בסיס מה שאמר בחקירה, גם אם בצורה מצומצמת.

עוד טען, כי אף אם בית המשפט סביר כי גרסת הנאשם אינה כל כך אמינה, עדין עליו לעורר ספק סביר לגיביה, והוא סביר כי בכלל הדברים העומדים בפני בית המשפט הנאשם עשה זאת.

ב"כ הנאשם בקש כי בהכרעת הדיון יקבע כי עובדתית, כמו ימים לפני 26/06/22, הנאשם מצא שקיית שחורה בחורשה כאשר בתוכה חוץ בצורת אקדח. הנאשם לא פתח את השקית, ולא ידע האם זה אקדח אמיתי, אקדח אויר או צעצוע. ב"כ הנאשם בקש להזכיר כי לא נמצא ממצא DNA או ט.א. דבר החזק גרסתו לפיה הוא לא פתח את השקית. הנאשם הניח את השקית בארון, התכוון להחזיר את השקית למשטרת, אך פחד ולא עשה זאת. לטענתו, בהתחשב בנסיבות האישיים של הנאשם הידועים לבית המשפט, לאור היותו קטן לאור יחסיו העבר של הנאשם עם המשטרת, הגינוי כי הנאשם חש ללקוח למשטרת ולמסור להם את האקדח. ב"כ הנאשם הוסיף כי הגיעו לחיפוש בבית הנאשם בעניין אחר לחלוטין אך מצאו אקדח ולטענתו זה מחזק את הגרסה שלו ודבר לא סותר אותה.

לטעמה של הגנה יש לקבל את גרסתו של הנאשם, ממנה אף נובע כי לא ידע שהוא מחזיק באקדח, ומכאן חסר את היסוד הנפשי של מודעות להחזקה הנשך.

עוד הוסיף כי על פי חוות הדעת שהוגשה מטעם המאשימה, הנשך אינו תקין וחסר לו נוקר, אינו יכול לירוח, אינו יכול

להמית אדם במצבו הנוכחי.

ב"כ הנאשם הפנה לעדות המומחה בביב"ש בעמוד 8 שורה 11 לפרטוקול, שם מסר המומחה כי ניתן להכנס פין ולרתך אותו למקום של הנוקר - וטען כי לצורך השימוש הנשק, נדרש פעולה מורכבת, שלא כל "הדיוט" יכול לבצע. לדבריו גם אדם שיודע לרתר לא בהכרח יצליח, משום צורך ליצור את אותו נוקר מדויק שמתאים. לטענתו, הנאשם אין ידע רלוונטי, אין רתכת בבית, אין לו נוקר, אין לו חפץ דמי נוקר וכן לא מדובר בנשק נפוץ, ונitin למצוא באמצעות חיפוש ב"גוגל" שמדובר באקדה שהפסיקו לייצורו כבר לפני 30 שנה.

אשר לטענת ההגנה מן הצדκ הרחיב כי בית המשפט לא יכול לקבל מצב בו מדינת ישראל תדבר בשני קולות, מחד- השביתה את הנשק באופן رسمي, ומайдן מעמידה לדין את הנאשם 15 שנים מאוחר יותר, בטענה כי מדובר בנשק. לטענתו, תחשת הצדκ לא יכולה לאפשר זאת, עצם העמדתו של הנאשם לדין, וביחד מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים מהווה עולן נוראי.

לדבריו הנאשם "מזכיר" על מזבח המלחמה בנשק הלא חוקי במגרז וזאת בשל נתוני האישים, על אף שניסיבות התקן אינן מצדיקות זאת. בהקשר לכך טען כי אילו היה נתפס הילד אחר, יתכן והיו נוקטים כלפי בעל חלופי, או מייחסים לו לכל היוט החזקת חלקו נשחק, אך לעולם לא יהיה נעצר עד לתום ההליכים בשל החזקת נשחק בלי נוקר, שהושבת לפני 15 שנים. לפיכך, לטענתו על בית המשפט לשים סוף לאי הצדκ האמור. הוא הדגיש כי לטעמו, טענת ההגנה מן הצדκ עומדת בפני עצמה, אף אם יקבע כי מדובר בנשק.

אשר לשאלת האם מדובר בנשק - ב"כ הנאשם טען כי אקדה לא תקין חסר נוקר כבעניינו, עונה בפירוש להגדרת הסיפה של סעיף לסעיף 144 (א) לחוק העונשין, דהיינו העבירה הקלה יותר של החזקת חלקו נשחק. לטענתו, הפרשנות המרחיבה שההתביעה מקדמת, בפועל מבטלת ומרוקנת מתוכן את הסיפה של סעיף 144 (א)

עוד הוסיף, כי סעיף (ג) קובע, שנשק זה כלי שסוגל לירות ושיכל להמית אדם, וכי אין מחלוקת שהכל בעניינו לא יורה ולא יכול להמית. לטעמו, אין זה ראוי לחפש התפלפליות משפטיות ורחבות של החוק, כדי להילחם בתופעת הנשק הלא חוקי, בנסיבות שאין מתאמית לכך, ועל בית המשפט להיזمد לשwon החוק ולכוונת המחוקק.

עוד נטען כי התביעה נתלית בסעיף 144 (ג)(1) בו נאמר: "אחת היא אם בעת שנעבירה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא" ולטענתו גם כאן, הפרשנות שההתביעה נוקטת מרחיבה מדי ומרוקנת מתוכן את כוונת המחוקק. לטענתו סעיף ג' מתייחס לנשק שיש בו את כל המרכיבים כדי לבצע ירי, אך יש בו תקלת, אחרת, יכול היה המחוקק לכתוב

במפורש, שגム אין נוקר מדובר בנشك. לטעמו, כל פרשנות אחרת מרוכנת את סעיף חלקי הנشك מתוכן. לפיכך טען כי אם תדחה טענת ההגנה מן הצדק, יהיה ניתן להרשיע את הנאשם לכל היותר בעבירה של החזקת חלקי נشك.

ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה אליה הפנמה המאשימה, וטען כי הפנמה לפסיקת בית המשפט המחווזי, שאינה מחייבות את בית משפט זה. כן טען כי הפסיקה אינה מתאימה לעניינו והוא עוסקת במצב דברים בו ביקשה הפסיקה להתמודד עם עבריינים שהוציאו את הנוקר מהנشك ו בשל כך לא ניתן היה להרשיע אותם. אולם בעניינו, משלא הוכח אף לא בבדל ראייה של הנאשם היה נוקר או גישה לנוקר, או שבפועל פשיטה יחסית היה יכול להמשיך את הנشك, אין מקום לפרשנות המרחיבה.

באשר לענ"פ 6324-09-21, ציין כי שם דובר בתת מקלע מאולתר, שיש בו הכל חוץ מקפיץ, וכן המומחית של הتبיעה הגדרה אותו שם בחוות דעתה ככלי יורה, להבדיל מבניינו, מה גם שם הנشك המאולתר נמצא ליד נשק אחר תקין, ואלו נסיבות עניינו שונות בתכילת השינוי.

אשר להפניית המאשימה לעפ"ג 41707-03-22, ציין כי מדובר שם בגיןם שמשיקוליו בחר להודות במסגרת הסדר טיעון, משמע, לא הייתה הכרעת דין או ניהול הוכחות ולמעשה כלל לא התקיים דין ולטעמו לא ברור כיצד ההפניה מס'ית למאשימה במקרה זה.

בסוף דבריו ציין ב"כ הנאשם כי אם יטען כי המעשים עולים לכך ניסו להחזקת נזק, הדבר אינו ראוי, שהרי ישנו אקדח צעצוע שנראים אמיתיים לחלוין, ומכאן שככל ילד שימצא אקדח מברזל שיש לו משקל, יואשם בניסוי. לדבריו אין צורך "להפוך את השטיח כדי להרשיע", ביחיד לא במסגרת בית המשפט לנוער.

דין והכרעה

לאחר שמייעת העדים ועion בריאות לאחר שנתי דין למכלול טענות הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, ואפרט.

אין כל חולק כי האקדח נמצא בبيתו של הנאשם וכי הנאשם מסר כי הוא זה שהביא את השקית ובה האקדח לבתו, והוא שהחביא את השקית, אשר בתוכה האקדח, בארוןعلוון בחדר השירותים שבביתו, והוא אף מסר בבית המשפט כי בחר במקום בשל רצונו כי בני הבית האחרים לא יידעו על כך.

הנאשם מסר גרסה מיתמתת באשר לנسبות מציאות האקדח, גרסה שמצאת כי אינה הגיונית ואינה אמינה, לפיה ביום ובעעה שאינה זכורה לו, (מספר ימים לפני הימצאות האקדח בבתו, בשעות אחר הצהרים או הערב- שעה חמיש, שש, או שבע לדבריו), עת היה בנסיעה על אופניו, בדרך לפגוש חבר ב..., הבחן לפתע כי חסר לו שטר של 50 ₪. במהלך חיפוש אחר השטר אשר סבר כי התעוופף ככל הנראה ברוח, נסע עם אופניו לאט בחזרה בנתיב נסיעתו, וכשהגיע לסמטה החליט לחפש את השטר המעוופף בעשביה הגבוהה שלצד חומת אחד הבטים, שם הבחן באותה שקטה שחורה.

הנאשם מוסר כי הבחן שבשquit יש מהו בצורה ובמשקל של אקדח, אולם לא ידע אם מדובר באקדח תקני או באקדח אויר, או שהוא אקדח לא אמיתי, אולם משומם מה בחר שלא לבדוק מהו אותו חפץ אלא "התחשק לו", לדבריו. לחתת אותו לבתו ולהחביא אותו שם, וזאת תוך שהוא מוגתר על המפגש עם החבר ואף לא מעדכן את החבר בכך. לאחר צפיה בסרטון השחזר במקום בו הצביע הנאשם על מקום מציאות השquit, מצאתי כי לא ניתן לתת כל אמון בגרסת הנאשם לפיה הגיע אליו מקום בחיפוש אחר השטר. מדובר במקום מרוחק מהשביל, בתוך עשביה גבוהה,
מקום הדורש ירידת מהאופניים וסריקה מדויקת של השטח.

על כך יש להוסיף את הטענה המופרכת כי התקoon להתקשרות למשטרת, אך "פחד לא יודע ממנו". טענה עליה הוסיף כי **הכוונה להתקשרות למשטרת צאה במוחו ורק מספר ימים מאוחר יותר, לאחר חצות הלילה, בטרם נמצא הנשק בביתו בבוקר.**

העובדת כי גרטטו של הנאשם עקבית יחסית, וכי חזר הן בחקירה במשטרת, הן במהלך השחזר, והן בחקירה הנגדית בבית המשפט על כך שמצא את האקדח בנסיבות הללו, ורצה להתקשרות למשטרת אך "פחד לא יודע ממנו" (משפט עליו חזר כמנטרה שוב ושוב), אינה מוסיפה לה כל פן של מהימנות, אלא נהפוך הוא, הנאשם חוזר שוב ושוב על אותה הגרסה, לרוב באותו המילוי בדיק, אך אינו מצליח לספק הסבר הגיוני לגרסה זו, אלא אך לחזור על דבריו.

מכאן שאני דוחה מכל וכל את גרטטו של הנאשם לעניין נסיבות מציאות השquit ובה האקדח. על כך אוסיף כי המחשבה על האפשרות שמדובר ב"צעצוע", כפי שהעלתה ב"כ, לא באה בשם של מבוי של הנאשם עצמו, אשר התייחס רק לאפשרות של אקדח אויר או של אקדח "לא אמיתי".

בhaiuder גרסה אחרת באשר לנسبות הימצאות האקדח, כל שניתן לקבוע הוא כי הנאשם החזיק באקדח בבתו. לצד

האמור, בהיעדר כל ראייה סותרת, לא ניתן לקבוע כי עשה שימוש באקדח, כמו גם מה היה בדעתו לעשות בו, ויש **לקבוע כי החזק באקדח לא תקין, שאיןנו מסוגל לירוט במצבו הנוכחי, וזאת בהתאם לחוות דעת המומחה מטעם המאשימה.**

מעבר לצורך עיר כי גם לו הייתה מתקבלת גרסת הנאשם, לפי לא ידע בוודאות מה החפש שבסקית, הרי שאף בדבריו שלו עולה באופן מובהק "עכימת עיניים" באשר לקיום יסודות העבירה.

כידוע סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, קובע: "רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיומן הנסיבות כדי שהיא מודיע להם, אם נמנע מלבררם".

בעניין זה נקבע כי:

"כידוע, על מנת לבסס את הקביעה כי אדם עצם את עיניו יש להוכיח שלושה ריכבים: קיומו של חשד סובייקטיבי; היות החשד ממשי; ואי בירור החשד" (ע"פ 2518/2018 יצחקי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (25.12.16)).

כן נקבע כי-

"אין צורך להראות כי מדובר בחשד בהסתברות גבוהה" (ע"פ 4089/07 סיף נ' מדינת ישראל) [פורסם ב公报] (6.5.10)). באשר לקיום הנסיבות העבירה.

בunningו כאמור, מדובר הנאשם נלמד כי האפשרות שמדובר בא"קח אמיתי", הייתה לכל הפחות בגדר האפשרות שشكل, אך בחר להימנע מלבדוק. הסלקת האקדח והסתרת קיומו מבני הבית האחרים, כך לדבריו, מלמדת אף היא כי אותה אפשרות عمדה לנגד עיניו באופן ממשי.

ומכאן אפנה להוראות סעיף 144 לחוק העונשין (הסעיפים הרלוונטיים הודגשו על ידי ש.ר.א.):

(א) הרוכש או המחזיק נשק ללא רשות על פי דין להחזקתו, דין - מאסר שבע שנים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דין - מאסר שלוש שנים.

(ב) הנושא או מוביל נשק ללא רשות על פי דין לנשיאותו או להובלתו, דין - מאסר עשר

שנתיים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דין - מאסר שלוש שנים.

(ב1) סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחולו על מי שעבר את העבירות בשל כך בלבד שלא שילם את האגרה לחידוש רשיונו או שלא חודה תעודת הרשות אף שלא הייתה מניעה לחידושה, הכל בהתאם לחוק כלי היריה, תש"ט-1949, או התקנות על פיו.

(ב2) המיצר, מיבא או מיצא נשק או הסוחר בו או עושה בו כל עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזוalto בין בתמורה ובין שלא בתמורה, ללא רשות על פי דין לעשות פעללה כאמור, דין - מאסר חמיש עשרה שנים.

(ב3) הרשיי על פי דין למכור או למסור נשק והוא מוכרו או מוסר לאדם שאינו רשוי על פי דין להחזיק בו, דין - מאסר חמיש עשרה שנים; סבר המוכר או המוסר, כתוצאה מבדיקה רשלנית, שהוא מוכר או מוסר נשק למי רשוי על פי דין להחזיק בו - דין מאסר שלוש שנים.

(ג) בסעיף זה, "נשק" -

(1) **כלי שסוגל לירות כדורים, קליע, פג, פצצה או יצוא באלה, שבכוחם להמית אדם, כולל חלק, אבזר ותחמושת של כלי זה;**

(2) **כלי שסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אבזר ותחמושת לכל כלי כאמור ולרבות מכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור ולמעט מכל גז מדמייע כהגדרתו בחוק כלי היריה, תש"ט-1949;**

(3) **תחמושת, פצצה, רימון או כל חפץ נפוץ אחר שבכוחם להמית אדם או להזיק לו, לרבות חלק של אחד מהלאה.**

(ג1) לעניין סעיף זה -

(1) אחת היא אם בעת שנעבירה העבירה היה הנشك תקין לשימוש או לא;

(2) הטוען לרשות על פי דין - עליו הראה.

(ד) **מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזק המקומן כחזק הנشك כל עוד לא הוכח היופכו של דבר.**

(ה) **תעודת החתום בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה והוא מאשרת שփץ פלוני הוא נשק, תשמש ראה לדבר, כל עוד לא הוכח היופכו; אולם הנאשם זכאי להזמין את חותם התעודה לחקירה, ואם עשה כן, לא תשמש התעודה ראה אלא אם חותם התעודה נגנה להזמנה; בית המשפט חייב להודיעו לנายน על זכותו להזמין את חותם התעודה לחקירה.**

(ו) סעיף זה אינו בא לגרוע מהוראת כל דין.

אין חולק כי תעודה כאמור בסעיף (ה) מציה בחומר החקירה אשר הוגש בהסכמה, על אף יש להוסיף את חוות דעת המומחה ואת עדותם. עיון בהוראות החוק, ובעדותם ובחוויות דעתם של המומחה, רפ"ק ליונל בוקובזה, אינם מעלה ספק כי האקדח עונה להגדרת נשק.

המומחה קבע מפורשות כי מדובר ב胼 נשק בעל מספר סידורי, אשר אינו תקין ממשום שחרר לו נוקר. הוא אף הסביר כי ניתן יהיה להחזיר את הנشك לשימוש תקין באמצעות ריתוך נוקר או החלפת פטיש. העד הסביר כי במקרה של胼 נשק, להבדיל מנשך מאולתר, אין צורך בביצוע ניסוי ירי, ומשנשאל האם במקרה בהעדר ניסוי ירי לא ניתן לומר שאין ודאות כי אין תקללה נוספת בנשך, החל להסביר, תוך שהוא מפנה לפעולות שביצע, אולם תשובהו נקטעה על ידי ב"כ הנאשם בטענה כי תיק המעבדה לא הועבר לו. מעבר לכך יזכיר כי ב"כ הנאשם לא ביקש לעין בתיק המעבדה, שקיומו עולה מטעם חוות הדעת, ואף סירב להצעת המאשינה ובית המשפט לעצור את הדיון לצורך עיון בתיק.

מכאן חוות דעתו של המומחה כי מדובר בנשך לא נסתירה. על פי הוראות החוק, העובדה שהנشك אינו תקין אינה גורעת מעצם הגדרתו כנשך.

דומה כי אף ב"כ הנאשם אינו חולק על הדברים, אולם טווען, כי העובדה שהנשך אינו תקין לאור העובדה שחרס בו נוקר, מוציאה אותו מכלל הגדרת "נשך" ומעבירה אותו להגדרת "חלקי נשך", שכן לטענתו כל פרשנות אחרת יהא בה כדי לרוקן מתוכן את הגדרת "חלקי נשך" על פי ה释יפא של הסעיף, ואף תהא מנוגדת להגיוון ולצדקה.

אין ביכולתי לקבל טענה זו. ראשית, הגדרת "חלקי נשך" היא ברורה, ובעצם הגדרתה ניתן להבין כי הכוונה היא לחלקים של כל נשך המופרדים זה מהה, כדוגמת קנה, נוקר, פטיש וכדומה.

החוקן בחר במכoon, בהגדירה מרוחיבת של נשך, אשר נועדה להגשים את התכלית של איסור נשיה והחזקת של כל פוגעני שיוכל להיות אף קטלני. (ראה ע"פ **19510/01 קונסטנטן קובקוב נגד מדינת ישראל** (פורסם באתר נבו). הגדרה זו כוללת בפירוש נשך שאינו תקין במצבו הנוכחי. אין צורך להפליג במחוזות הדמיון כדי להבין את מהות ותכלית האיסור, שכן גם נשך בלתי תקין יכול בגלגול עתידי להימצא בשל פעולה כזו או אחרת של הנאשם, או של אחר, תקין וקטלני ומכאן האיסור להחזיק גם בנשך שכזה.

معدות המומחה עולה בפירוש כי אף שהנשך אינו תקין, יש אפשרות להשתמש ריתוך נוקר או החלפת הפטיש. טענותיו של ב"כ הנאשם, באשר לכך שמאחר ומדובר בנשך ישן ולא נפוץ, ונוכח גילו הצער של הנאשם, לא הייתה לו כל אפשרות לעשות כן בעצמו, או למצוא אדם שיוכל לעשות כן עבורו, מקום בטיעונים לעניין העונש.

טענת ההגנהמן הצדיק - אישור השבתת הנשך

ב"כ הנאשם טען בכונה רבה, כי לנאים נגרם עול כבד, ולמעשה הרשויות מתעמרות בו, בהחלטין להגיש כתוב אישום נגדו, ולעתור למעצרו, בגין החזקת נשך לא תקין, יותרה מכך, נשך שהמדינה אישרה את השבתתו. הוא תולח יהבו ב"אישור השבתה", שקיבל מחזיק הנשך החוקי הקודם, מר ...בשנת 2007, לפיו הנשך מושבת ונitin להחזקה כמצרפת מבלי צורך ברישיון.

לטענתו של ב"כ הנאשם קיימו של מסמך השבתה, אל מול טענות המאשימה כי מדובר בנשך, מהוות דיבור הרשות בשני קולות.

גם טענה זו אין ביכולתי לקבל. האישור שקיבל מר ...משרד הפנים בשנת 2007, הוא אישור פרטני, הפורט אותו

באופן אישי, מהצורך להחזיק ברישון נשק לאור השבתתו. האישור אינו מעלה ואין מורייד לעניין הגדרת האקדח כנשך, שהיא הגדרה שקבע המחוקק ואף באישור התייחסות אליו היא قال "נשך". כאמור, הוכח כי מדובר בנשך תקוני, אך לא תקין בשל חוסר בנוקר, הנitin להשמה, ועל כן עומד בהגדרות החוק.

לਮותר לציין כי לגרסת הנאשם הכל לא ידע שהנשך בלתי תקין, כאמור דבריו, וביתר שאת מעשי מלמדים על אף שלוח בחשבון כי הנשך עשוי להיות "נשך אמיתי", ומכל מקום, הוא אינו יכול להיבנות מהטענה כי אדם אחר קיבל אישור פרטני להחזיק בנשך כמצרפת ללא צורך ברישון, שניים רבים לפני שהתגלגל הנשך לידיו של הנאשם.

באשר לטענות ב"כ הנאשם כי הרשותו בחרו להתעمر ב הנאשם הספציפי, בעוד שם היה מדובר בכל "ילד אחר", לא היו נוקטות כלפי באותו האופן, הרי שמדובר בטענות בכלל, ולענין זה רק עיר כי עצם גרסתו של הנאשם יכולה הייתה להביא את המאשימה להגיש כתוב אישום בעבירה החמורה בהרבה של נשיאת כלי נשך.

סוף דבר - אני קובעת כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשפ"ג, 06/10/2022 במעמד הנוכחים.

שרון ריבלין-אחאי, שופטת